

عنوان مقاله:

سنجش پایداری کیفیت زندگی در سکونتگاه های روستایی (مورد مطالعه: دهستان حسنلو، آذربایجان غربی، ایران)

محل انتشار:

فصلنامه راهبردهای توسعه روستایی، دوره 4، شماره 4 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

شمسی صالح پور - دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه ریزی روستایی، دانشگاه خوارزمی، تهران

حمید جلالیان - دانشیار گروه جغرافیای انسانی، دانشکده علوم جغرافیایی، دانشگاه خوارزمی، تهران

خلاصه مقاله:

ارتقاء کیفیت زندگی یکی از مفاهیم محوری توسعه پایدار است که در تمام زمینه های اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی، محیطی، کالبدی و نهادی ظاهر می شود. هدف اصلی این مقاله سنجش پایداری کیفیت زندگی در سکونتگاه های روستایی دهستان حسنلو از توابع شهرستان نقده است. پژوهش حاضر به روش توصیفی تحلیلی انجام شده است. جامعه آماری تحقیق را دو گروه خانوارهای روستایی و مسئولان محلی تشکیل می دهد. برای تعیین حجم نمونه از مدل کوکران و برای نمونه گیری از نمونه گیری در دسترس و هدفمند استفاده شده است. گردآوری اطلاعات به صورت میدانی با استفاده از پرسشنامه صورت گرفته است. داده های جمع آوری شده با بهره گیری از نرم افزار SPSS و با استفاده از ضریب همبستگی پیرسون، تی تک نمونه ای، تحلیل واریانس یک طرفه، آزمون توکی و مدل تصمیم گیری چند شاخصه WASPAS مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته است. نتایج کلی حاصل از مقایسه دیدگاه های مردم و مسئولین نشان داد که بهبود تمام شاخص های مورد بررسی برای پایداری کیفیت زندگی در سکونتگاه های روستایی ضروری به نظر می رسد. از این رو، بین نظرات هر دو گروه مردم و مسئولین همسانی وجود دارد. نتایج کلی پژوهش نشان داد سطح کیفیت زندگی در محدوده مورد مطالعه پایین تر از حد متوسط (با امتیاز 91/2) است. همچنین نتایج تحلیل WASPAS نشان داد که روستاهای حسنلو، بارانی کرد و شیخ احمد به لحاظ کیفیت زندگی با رتبه یک، دو و سه در قیاس با سایر سکونتگاه ها، در سطح پایداری متوسط قرار دارند.

کلمات کلیدی:

پایداری، دهستان حسنلو، سکونتگاه های روستایی، کیفیت زندگی، نقده

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/896486>

